Nr 88. ROK 1837. WTOREK 18 KWIETNIA.

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedzieli i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złp. 10 miesięczne złp. 4.

IMIONA RZYMSKIE.
Jutro Wernera Męczen.

IMIONA SŁAWIANSKIE.
Jutro Władimir.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzien godzina	Barometr do 0° R red w miarze Paryzkiey	stopnie ciepła podług Reaumura	Psychrometr	Wiatr	Stan Atmosfery.	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
6	26"11.''' 193	† 7°, 0	3,''' 23	Wschodni słaby	Pochmurno	
17 2	11, 946	† 7 , 5	3, 37	,, ,,	,,	
10	27 0, 068	† 6 . 8	3, 12	Zachodni słaby	,,	

Część Urzędowa.

Nro 259. *S. N. I.*

PREZES
SĄDU NAJWYZSZEJ INSTANCYI
Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Stósownie do art. 118 K. C., podaje do publicznej wiadomości, iż Trybunał I. Instancyi kraju tutejszego, wyrokiem z dnia 14 lutego r. b. na żądanie Marcyanny z Makulskich Wysockiej wydanym, nakazał wyszukanie nieprzytomnego męża jéj Sebastyana Wysockiego, drogą inkwizycyi zwyczajnéj, do uskutecznienia któréj delegował Sąd pokoju okręgu I. M. Krakowa.

W Krakowie dnia 30 marca 1837 r.

W zastępstwie Prezes Sądu Appellacyjnego,
MĄKOLSKI.
(3r.) Sekretarz *Syktowski.*

NOTARYUSZ PUBLICZNY
Wolnego Niepodległego i scisle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Zawiądamia niniejszym, iż na dniu 21 kwietnia b. r. przy ulicy Sławkowskiéj w domu pod L. 423 w gminie IV. o godzinie 9 z rana, odbywać się będzie licytacya ruchomości, jako to: sukien, stolarszczyzny, porcellany, fajansów i t. p., do massy Jana Rzesińskiego należących. Chęć licytowania mający, na czas i miejsce oznaczone zgotowemi pieniądzmi przybyć raczą.

Kraków dnia 18 kwietnia 1837 r.
(1r.) Sebastyan *Korytowski*, Not. Pub.

Część Polityczna.

— *Z Wiednia* 31 *Marca.* —

Dziennik *Der Bothe von Tyrol*, donosi o zawiązaniu się towarzystwa mającego na celu geognostyczno-górnicze zbadanie Tyrolu. Że kraj ten obfitował dawniéj wkruszce szlachetne, jestto okoliczność powszechnie znana i dochowuje się jéj pamięć w dokumentach i dziejach kraju lub w powieściach ludu. Te skarby zniknęły zupełnie w późniejszych czasach, jużto przez wypotrzebowanie obfitych niegdyś kopalń, jużto przez zły zarząd górnictwa ze strony przodków, nietroszczących się o przyszłość ale o to byle jak najwięcéj było. Po dziś dzień plony z plo-

dów przyrodzenia służące przemysłowym potrzebom czasu, są daleko bezpieczniejsze i więcéj wynagradzające a niżeli zysk ze szlachetnych kruszców, jeżeli tylko ich żyły nie są dosyć obfite. Ażeby jeden tylko przykład przytoczyć, patrzmy, jak dalece dopytywanie się o materyały palne z królestwa minerałów wzmogło się ostatniemi czasy; kiedy tymczasem ich użycie, w wiekach dawniejszych, prawie zupełnie znaném nie było. Ileż wreszcie zysku nie obiecują jeszcze plony z podobnych płodów przyrodzenia przy ciągłém rozwijaniu i szerzeniu się przedsiebierstw przemysłowych? Podobna myśl podała mężom miłującym kraj swój, plan stowarzyszenia, ażeby połączonemi siłami tém pewniéj zamierzonego dostąpić celu. Zamiarém tego towarzystwa jest, wspólnym a nieuciążliwym datkiem, zebrać dostateczną summę za pomocą któréj możnaby posłać dla zbadania ziemiorodztwa dolin Tyrolu, ludzi godnych zaufania, którzyby znali dobrze mineralogię i w nauce górniczéj obcemi nie byli. Składka na ten cel, ma podług statutu nie wynosić więcéj nad 5 florenów m. k. na każdego członka, z zaręczeniem jéj na lat trzy.

— *Z Paryża 2 Kwietnia.* —

Izba parów przyjęła projekt do prawa municypalnego, większością 110 głosów przeciwko 3. — W przyszłą środę zbierze się dla wysłuchania raportu w sprawie Meuniego.

Zapewniają, że pan Thiers, który się wybierał do Anglii, wstrzymał swój odjazd; miał on powiedzieć w téj mierze do jednego z deputowanych: »Przy teraźniejszym stanie rzeczy, nie wypada mi oddalać się z Paryża; byłobyto coś podobnego jak dopuścić się zbiegoctwa w dzień bitwy.«

Szef szwadronu Parquin, który należał do wypadków w Strasburgu, podał się do dymissyi i otrzymał takową.

Admirał Hugon, dowodzący eskadrą obserwacyjną, zawinął dnia 30 z. m. z częścią téjże z Brestu do Tulonu.

O działaniach wojennych w Hiszpanii w dniach od 21 do 25 marca na stronie Pampelony, otrzymano tu w liście prywatnym, następujące wiadomości: »Od dnia 21 do 25 miało wojsko nasze wiele do czynienia; jedna z kolumn karlistowskich uderzyła na Musquiz, druga na Larrainzar; przewidywał nieprzyjaciel, jak ważną byłoby rzeczą przecięcie drogi do Irun. Mimo gwałtowności ponawianych attaków karlistowskich, nie zdołali odebrać ani jednego stanowiska, ani utrzymać żadnego z tych, które sami utwierdzili; nie przesadzam bynajmniej gdy powiem, że stracili przeszło 6000 (?) ludzi, kiedy tymczasem z naszéj strony, zaledwie 100 jest do boju niezdatnych. Jenerałowie Irribaren i Conrad, rozwinęli wielką działaloość, gdyby nie położenie i własność gruntu, przezco tamowane były wszystkie operacye jazdy i stawały się niepodobnemi, nieprzyjaciel, który w nieładzie uchodził, byłbybył do szczętu zniszczony. Dnia 24 nie pozostało już jak kilka oddziałów pomiędzy wąwozami i urwiskami skał, ale i te postępu naszych żołnierzy nie oczekiwały. Opanowawszy te pozycye, postanowił Irribaren oczyścić z nieprzyjaciela drogę prowadzącą do Irun, gdy w tem otrzymano dwie wiadomości, które plan jego zmieniły. A najprzód dowiedziano się, że D. Karlos koncentruje swe wojsko w Estella, zapewne dlatego, ażeby w razie potrzeby przejść za Ebro i działać w Katalunii; powtóre, że Espartero uniosłszy niejakie korzyści pod Bergara, na Tolozę udać się postanowił. W skutek tych doniesień, oddzielił Irribaren swą jazdę i dwa bataliony w kierunku do Puenta la Reyna, a trzy bataliony do Huaute dla ukształcenia swéj linii operacyjnéj w taki sposób, ażeby mieć na baczeniu zarazem Ebro i granice Guipuzkoi, utrzymać oraz przez stanowiska w szachownicę zajęte, związek z wojskiem w Pampelonie. Tym sposobem stoi teraz wojsko Nawarry w taki sposób, że może być najdaléj w 12 godzinach skoncertowane i poprowadzone w każdą zagrożoną stronę. Jednéj tylko rzeczy obawiać się należy, to jest przybycia jenerała Saarsfield, który już wyzdrowiał, a objąwszy napowrót

dowództwo, osłabi bezwątpienia dobrego ducha podniesionego w wojsku przez jenerała Iribaren i trafne rozporządzenia jego; zbyteczna Saarsfielda ostrożność, wszystko popsnć może.«

Podług dziennika *Indicateur de Bordeaux*, Iribaren przybył dnia 23 do Villaba, stoczywszy po drodze utarczkę z karlistami, w któréj krystyniści otrzymali górę. Legia francuzka popisała się szczególniéj, uderzając bagnetem na nieprzyjaciela, któremu chorągiew zabrała. W rozmajtych z téj strony ztoczonych potyczkach, mieli mieć karliści 500, a krystyniści 380 rannych i poległych; sama legia francuzka straciła 150 ludzi, między któremi jest 8 rannych oficerów.

Z Bajonny piszą pod dniem 27 marca: »Według wszelkiego podobieństwa, zrobi jenerał Evans niebawnie wycieczkę z San Sebastian; aby naprawić poniesioną klęskę (?) Wczoraj przybyła do Socoa artyllerya, przeznaczona udać się granicą francuzką; przy każdéj armacie jest pewna liczba artyllerzystów. Jestto wielka, korzyść, któréj nie użył jenerał Evans przy pierwszym ataku swoim.«

Xiężna Lubecka powiła córkę, opuści więc Paryż dopiero za kilka miesięcy.

— *Londyn 1 Kwietnia.* —

Przybył tu napowrót xiąże Edward Sasko-Wejmarski z zamku Windsor, gdzie u królestwa JJ. przepędził święta wielkanocne.

Utrzymuje się pogłoska, że rząd nasz pośle więcéj wojska do Hiszpanii. (?) Mówią także, że żołnierze z marynarki angielskiéj, zajęli port Passage, z polecenia rządowego.

Od jenerała Evans otrzymano tu listy bardzo wczesnéj daty, w których oświadcza się gotowym do uczynienia zadosyć życzeniom swoich wyborców i ustąpić miejsca swego w parlamencie. Zarazem przypomina im radość jaką objawiali przy odjeździe jego i stara się przekonać, że sprawa za którą walczy, jest rzeczywiście sprawą monarchiczną. W każdym przypadku jednak zapewnia, że najdaléj na d. 10 czerwca, stawi się w izbie niższéj, ponieważ jestto dzień, z którym kończy się pozwolenie królewskie, udzielone oficerom angielskim do pozostawania w wojsku zagranicznem, przezco służba tychże i dowództwo nad wojskiem przejdzie w ręce oficerów hiszpańskich. Jenerał Evans wynurza nareszcie jak najmocniejsze przekonanie, że sprawa królowéj musi być zwycięzką; dowodzi zarazem, że upowszechnione mniemanie o zdradzie ze strony oficerów hiszpańskich, jest najmylniejsze i owszem polega on zupełną ufnością na ich wspól działaniu.

W miejsce pana Caning, torysa, który przechodzi do izby wyższéj, obrano w Warwiek pana Collins.

W poniedziałek byli w Leeds pp. Baines członek parlamentu, i Sir William Molesworth, który przy pierwszych wyborach tamże, jako kandydat wystąpi, na obiedzie danym w tém mieście przez wyborców. Przed wnijściem do sukiennic, gdzie były zastawione stoły, znajdowało się około 15,000 ludzi, którzy głośnemi i pełnemi zapału okrzykami przyjęli przybywających. Pismo zapraszające rzeczonych panów na obiad, było podpisane przez 1705 wyborców. Przy stole miał pan Baines mowę, w któréj chwalił środki przedsiebrane przed teraźniejszych ministrów, i wzywał zgromadzonych, ażeby wszelkiemi siłami wspierali usiłowania tychże w zaprowadzeniu reformy. Zakończył oświadczeniem iż jest za tajnem głosowaniem, przyjacielem wolnego handlu a mianowicie zbożowego, rozszerzenia oświaty, pokoju z mocarstwami zagranicznemi, oszczędności wewnątrz.—Następnie zabrał głos Sir W. Molesworth, w którym wynurzył się także za teraźniejszém ministerstwém. »Zgadzam się na to, (rzekł między innemi), że z pomiędzy wielu ministerstw, która od dawna krajem zarządzały, nie było żadne tak mocno przyjęte światłemi zasadami, żadne nie miało ludu w takim poważaniu, jak ministerstwo lorda Melbourne (Oklaski). Nie powiadam przez to, iż pochwalam w zupełności każde postąpienie które przedsiewzięło lub przedsieważmie, lecz

w ogólności przyznać potrzeba, że dotrzymało przyrzeczeń swoich etc.«

Standard, dziennik welingtonowski, powiada: »Trudność utworzenia we Francyi silnego ministerstwa, pochodzi z małéj liczby mężów usposobionych w zawodzie politycznym zwłaszcza takich, którzyby odpowiadali życzeniom francuzów we względzie stosunków zagranicznych i wewnętrznych potrzeb kraju. Nie można zaprzeczyć, że polityka nieinterwencyi, przyjęta przez Ludwika Filipa, znalazła dobre przyjęcie u wszystkich klass Francuzów, których sposób myślenia ma jakieś znaczenie. Z téjto pzzyczyny, nąturalnym jest kłopot króla i z téj przyczyny zaledwia na zarzut zasługuje. Tak zwany, nieco więcéj liberalny gabinet, zrządziłby przynajmniéj na czas niejaki, daleko większe wewnątrz zadowolenie; kiedy jednak zadali się liberaliści zbyt daleko z propagandyzmem jakóbinów, gabinet taki zawikłałby niezawodnie kraj w wojnę z mocarstwami obcemi i zwrócił przeciwko Francyi nieprzyjaźń wszystkich krajów zachodu.«

— *Madryt* 25 *Marca.* —

Pan Infante został mianowany tymczasowie ministrem wojny, zdaje się etoli, że pozostanie na tym urzędzie, ponieważ pan Almodavar postanowił nie wracać więcéj do niego.

Jenerał Quiroga został mianowany jenerałnym kapitanem Madrytu, z przyczyny, że jenerał Alvarez, dotąd ten urząd sprawujący, został dziś rano wysłany do Cuenca z wojskiem na prędcę zebranem, ażeby ochronić to miasto od napadu Kabrery.

Biskup pampeloński brat pułkownika Anduani, pojmany, jak wiadomo, w chwili gdy z Kabrerą przeszedł Ebro, został na śmierć osądzony. Założył on apelacyę od tego wyroku i nie wątpią, że go królowa ułaskawi.

— *Od granicy Serbskiéj* 24 *Marca.* —

Xiąże Miłosz przybył zawczoraj z Krugajewac do Białogrodu, gdzie był przyjęty z uniesieniem. O przeniesieniu rezydencyi xięcia do tego ostatniego miasta, ucichło już zupełnie.

Dżuma zmniejszyła się bardzo znacznie w całéj Macedonii, a w Albanii może już być uważana za nieistnącą. Uważano, że od czasu, jak Turcy przestają wierzyć, iż w czasie morowego powietrza trzeba się poddać losowi swemu, bo taka jest wola Najwyższego, a mianowicie od czasu jak zakładają kwarantanny i tym podobne środki ostrożności, gwałtowność zarazy o wiele się zmniejszyła i łagodniejszy przybiera charakter.

Według ostatnich doniesień ze Stambułu, zaraza morowa znowu się tam wzmagać zaczęła. Wszystkie interesa doznają jak największego zatamowania, a kurs monety tureckiéj pogorszył się tak dalece, że na jeden złł. mon. konw. (4 złp.), rachują 438 paras. Jeden z francuzkich domów handlowych w Stambule, ogłosił upadłość swoję.

Z Bitoglii donoszą pod d. 15 marca, że w Albanii pokazuje się znowu duch niesforności i niepokoju. Na czele malkontentów stanęło miasto Dybra, którego mieszkańcy wypędzili kommisarzy tureckich, nadesłanych dla wybierania nowozaciężnych. Pasza Skopii dostał polecenie i posiłki, ażeby poskromić burzliwych; którzy w tém jedynie pokładają nadzieje, że inne miasta pójdą za ich przykładem.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 17 *do dnia* 18 *Kwietnia.*

Schouppe Majer, Stanowski Ludwik, Gornikiewicz Grzegórz, Majchrowski Klemens, z Polski; Klopholz Löbl, Karger Franciszek, Wolf Baruch, Brześciański, Kadłubowski Jan, z Galicyi.

Wyjechali z Krakowa.

Fontelive Jan do Galicyi.
